

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ
ТА ПРАВА ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА

ЄВРАЗІЙСЬКА АСОЦІАЦІЯ ПРАВНИЧИХ ШКІЛ
ТА ПРАВНИКІВ

ПОМОРСЬКА АКАДЕМІЯ В СЛУПСЬКУ (ПОЛЬЩА)

НАВЧАЛЬНО-НАУКОВА ЛАБОРАТОРІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМ
ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ТА ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ НАУКОВО-
ДОСЛІДНОГО ІНСТИТУТУ ДЕРЖАВНОГО БУДІВНИЦТВА ТА МІСЦЕВОГО
САМОВРЯДУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ

Міжнародна науково-практична конференція

«Публічне управління в Україні: виклики сьогодення та глобальні імперативи»

*присвячена 30-річчю
Хмельницького університету управління
та права імені Леоніда Юзькова*

11 лютого 2022 року
м. Хмельницький

9

на до друку вченою радою Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова (примітка № 9 від 11.01.2022 року)

в тез Міжнародної науково-практичної конференції «Публічне в Україні: виклики сьогодення та глобальні імперативи», Київ, 11 лютого 2022 року, Хмельницький і Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2022, 191 с.

ББК 351:342.9

рину представлені доповіді, які були подані на Міжнародну науково-конференцію «Публічне управління в Україні: виклики сьогодення та імперативи», що відбулась у Хмельницькому університеті управління та права імені Леоніда Юзькова 11 лютого 2022 року.

тени збірника тез доповідей стосуються таких напрямів: реформування місцевого управління; вітчизняний та міжнародний досвід; розвиток служби в сучасних умовах державотворення; економіко-правові аспекти управління; публічне управління у сфері національної безпеки; нові технології у публічному управлінні; європейська та євроатлантична публічне управління у сфері туризму.

них розуміюваний на наукових та науково-педагогічних працівників вищої освіти і наукових установ, студентів, аспірантів та докторантів, а працівників і широкий читачий загал.

організаційний комітет Міжнародної науково-практичної конференції «Публічне в Україні: виклики сьогодення та глобальні імперативи» не може думку учасників конференції.

збірнику максимально точно збережена орфографія, пунктуація та а, які були запропоновані учасниками конференції.

ну відповідальність за достовірність та якість поданого матеріалу несуть конференції, їхні наукові керівники.

УДК 351:342.9

ББК 351:342.9

рок авторів, 2022

ницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2022

УДК 351:342.9

З 41

*Рекомендовано до друку вченою радою Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова
(протокол № 9 від 31.01.2022 року)*

Збірник тез Міжнародної науково-практичної конференції «Публічне управління в Україні: виклики сьогодення та глобальні імперативи». (м. Хмельницький, 11 лютого 2022 року). Хмельницький : Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2022. 191 с.

З 41

ISBN 978-617-7572-51-9

У збірнику представлені доповіді, які були подані на Міжнародну науково-практичну конференцію «Публічне управління в Україні: виклики сьогодення та глобальні імперативи», що відбулась у Хмельницькому університеті управління та права імені Леоніда Юзькова 11 лютого 2022 року.

Розміщені у збірнику тези доповідей стосуються таких напрямів: реформування сфери публічного управління: вітчизняний та міжнародний досвід; розвиток публічної служби в сучасних умовах державотворення; економіко-правові аспекти публічного управління; публічне управління у сфері національної безпеки; інформаційні технології у публічному управлінні; європейська та євроатлантична інтеграція; публічне управління у сфері туризму.

Збірник розрахований на наукових та науково-педагогічних працівників закладів вищої освіти і наукових установ, студентів, аспірантів та докторантів, практичних працівників і широкий читачий загал.

Організаційний комітет Міжнародної науково-практичної конференції «Публічне управління в Україні: виклики сьогодення та глобальні імперативи» не завжди поділяє думку учасників конференції.

У збірнику максимально точно збережена орфографія, пунктуація та стилістика, які були запропоновані учасниками конференції.

Повну відповідальність за достовірність та якість поданого матеріалу несуть учасники конференції, їхні наукові керівники.

ISBN 978-617-7572-51-9

УДК 351:342.9

© Колектив авторів. 2022

© Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2022

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ I

Реформування сфери публічного управління: вітчизняний та міжнародний досвід

Галушка З.І.	Системний підхід до стратегічного управління розвитком міст в умовах нестабільного зовнішнього середовища.....	8
Ковальова Т.В.	Інституціоналізація адміністративної процедури як інструмент забезпечення якості надання адміністративних послуг.....	10
Коротич О.Б.	Стратегічні напрямки реформування публічного управління.....	11
Липовська Н.А., Хожило І.І.	Змістова характеристика освітньо-наукових програм підготовки докторів філософії з публічного управління та адміністрування: досвід Польщі та України.....	13
Меліхова Т.О.	Застосування методів SWOT-аналізу при проведенні управлінського контролю.....	15
Приймак Н.С., Івчик С.О.	Публічні послуги як специфічний вид послуг та їх основні риси.....	17
Чечель А.О., Андрюшина К.С.	Особливості реалізації сучасної державної земельної політики в Україні.....	19
Юшин С.О.	Становлення гармонізованої системи публічного управління як передумова повноцінної реалізації партнерських відносин.....	20
Будзин В.Р.	Сучасні фактори державної гуманітарної політики суспільного благополуччя щодо соціальної адаптації громадян в умовах трансформаційних впливів.....	22
Горблюк С.А.	Засади Нового урбанізму щодо ревіталізації центрів міст.....	25
Гуменюк О.Г.	Лідерство у державному управлінні в контексті становлення та розвитку публічної політики.....	26
Ковтун І.Б., Баюк М.І.	Розвиток місцевого самоврядування на Хмельниччині.....	28
Меляков А.В.	Консультативно-дорадчі органи в системі публічної влади місцевого рівня.....	32
Никифорова Н.О., Никифорова А.Р.	Взаємодія органів місцевої влади з територіальними громадами в Україні: концентрувальний вимір.....	34
Хитра О.В.	Мережевий підхід як основа пристосування публічного управління до вимог сучасного суспільства.....	36
Шабардіна Ю.В.	Формування оцифрованої культури в публічному управлінні.....	39
Зуб А.В.	Проблеми реалізації публічної політики інклюзивної освіти на місцевому рівні.....	41
Каньовський М.А.	Реформування державної політики України в сфері сільськогосподарського виробництва.....	42
Коруняк А.В.	Передумови функціонування інституту старости в місцевому самоврядуванні в Україні.....	44
Марусенко А.В.	Макрополізація як новий підхід оцінювання урбанізації міст.....	46
Матусова О.А.	До питання проблем функціонування громадських рад при органах публічної влади в Україні.....	48
Машкіна О.І.	Роль органів місцевого самоврядування у забезпеченні освітніх прав дітей ромської національної меншини.....	50
Бачок А.А.	Конституційно-правові засади місцевого самоврядування: французький досвід.....	52
Ostrowski A.	Administracja samorządowa w Polsce.....	53
Заморський Я.А.	Дуалізм влади в Україні: сутність і шляхи покращення.....	55

Секція 2

Розвиток публічної служби в сучасних умовах державотворення

Мартиненко В.М.	Україна – держава XXI століття – потребує нової генерації політико-управлінської еліти.....	58
Сорокіна П.Г.	Місце і роль професійно-етичного навчання в процесі забезпечення доброчесності на публічній службі.....	60
Чечель А.О., Голіков В.А.	Аналіз фінансово-бюджетного забезпечення розвитку місцевого самоврядування в умовах децентралізації в Україні (на прикладі Маріупольської міської ради).....	62
Гаман Т.В.	Добір викладачів для підвищення кваліфікації публічних службовців: досвід Німеччини для України.....	64
Захарчин Н.Г.	Публічна влада та громадянське суспільство: деякі особливості взаємодії на сучасному етапі.....	65
Качан Я.В.	Вплив кадрової політики публічних службовців на управління державою.....	67
Кансінберг- Сандул О.К.	Захист персональних даних в СС : особливості застосування.....	69
Кравець І.М.	Роль соціального партнерства в регулюванні соціально-трудових відносин.....	72
Хитра О.В., Федоришина О.В.	Особливості реалізації технологій управління проектами в територіальних громадах.....	74
Яременко О.І., Намазова Ю.І. Юричина І.А.	Інституційно-правові проблеми гендерної політики в умовах децентралізації публічного управління в Україні.....	77
	Окреслення викликів процесу децентралізації в Україні за допомогою SWOT-аналізу.....	79
Польовий П.В.	Теоретичні засади формування кадрового потенціалу органів публічної влади.....	81
Сало П.І.	Порядок розгляду адміністративними судами спорів, що виникають з відносин публічної служби.....	83
Зінчук Ю.В.	Перспективні платформи розвитку потенційних представників публічної служби в Україні.....	86

СЕКЦІЯ 3

Економіко-правові аспекти публічного управління

Капленко Г.В.	Про прогнозування наслідків державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності.....	88
Світлак І.І.	Проблеми правового регулювання цифровізації цивільних правовідносин з надання послуг в контексті євроінтеграції.....	90
Синчак В.П.	Вплив публічного управління на формування елементів податку.....	92
Філіпенко Т.В.	Державний контроль в системі управління корупційними ризиками.....	94
Czechowski M.	Zatrudnienie w administracji publicznej w Polsce. Wybrane aspekty prawne i ekonomiczne.....	96
Арзянцева Д.А., Захаркевич Н.П.	Впровадження стандартів екологічного маркування як інструмент розвитку ринку екологічно чистої продукції.....	98
Бондар Д.В.	Напрями удосконалення інструментів публічного управління діяльності суб'єктів електронної комерції.....	102
Гавриченко Д.Г.	Публічні механізми реформування системи охорони здоров'я в Україні.....	104
Корюгін А.В.	Формування механізму державної підтримки сільського господарства.....	106

Ткачук Н.М.	Планування як функція управління діяльністю закладів охорони здоров'я.....	108
Каденко О.О.	До питання нових стандартів публічного управління у сфері ведення Єдиного реєстру адвокатів України.....	110
Нестеренко Д.В.	Структурованість вироблення управлінських рішень.....	112
Соловей Д.А.	Державна політика трансформації фінансово-господарських управлінських механізмів на сучасному етапі пандемічних викликів COVID-19.....	114

СЕКЦІЯ 4

Публічне управління у сфері національної безпеки

Древаль Ю.Д.	До проблеми співвідношення соціальної, національної та особистісної безпеки.....	117
Войцещук А.Д.	Напрями підвищення ефективності діяльності митних органів як засіб забезпечення економічної безпеки держави.....	119
Климчук О.В.	Державні процеси формування економіко-енергетичної незалежності України на різних рівнях управління.....	120
Шевчук І.В.	Особливості застосування SWOT- та Force field аналізу у дослідженні стану забезпечення економічної безпеки держави.....	122
Омельчук Л.В.	Діяльність митних органів України у контексті забезпечення фінансової безпеки.....	124
Яременко О.І., Страшніцький Я.О.	Сучасні проблеми державної політики України у сфері захисту критичної інфраструктури.....	126
Дурдас В.В.	Аналіз нормативно-правової бази з питань пожежної охорони, організації та забезпечення пожежної безпеки в Міністерстві оборони України. Шлях щодо зближення з Європейським Союзом та перспектива членства в НАТО.....	129
Ковмир С.В.	Використання інформаційних технологій під час організації програм захисту учасників кримінального судочинства.....	131
Кузь В.А.	Ключові аспекти державної політики щодо забезпечення енергетичної безпеки України.....	132

СЕКЦІЯ 5

Інформаційні технології у публічному управлінні

Бражко О.В.	Впровадження інформаційно-комунікаційних технологій в процес надання адміністративних послуг.....	134
Матвейчук Л.О.	Розвиток публічної служби в сучасних умовах цифровізації.....	136
Kardasz P.	Electronic delivery services in Poland – analysis of new regulations.....	138
Савицький В.Т.	До питання класифікації управлінської документації.....	140
Требник Л.П.	Дефіцит цифрових компетентностей – гальмівний елемент розвитку туризму в Україні.....	143
Федорук О.М.	Електронні державні послуги як основа електронного урядування.....	145
Хитра О.В., Зінчук Ю.В.	Ефективні навчальні платформи для вдосконалення навичок використання інформаційно-комунікаційних технологій в публічному управлінні.....	146
Древаль В.Ю.	Використання інформаційного ресурсу у процесі взаємодії громадськості та органів публічного управління.....	148
Коваленко С.В.	Доступ до Інтернету як базова послуга, що дозволяє використовувати інші цифрові можливості.....	151
Чернецький С.С.	Технології стратегічних комунікацій в публічному управлінні.....	153
Захарчин Н.Р.	Використання інформаційного ресурсу соцмереж у діяльності студентського самоврядування у закладах вищої освіти.....	154

Секція 6

Європейська та євроатлантична інтеграція

Базиліак Н.О.	Державна освітня політика в контексті збереження та розвитку ціннісних орієнтирів громадян на сучасному етапі в Україні.....	157
Kostenko I.	Ukraine-EU: Space Integration.....	160

СЕКЦІЯ 7

Публічне управління у сфері туризму

Щепанський Е.В., Тригуба Т.В.	Методичні підходи до оцінки туристичного потенціалу сільських територій.....	162
Андрієнко М.В., Пиріжок Ю.Л.	Вплив COVID-19 на розвиток туристичної діяльності.....	165
Македон В.В.	Інструменти публічного управління в забезпеченні розвитку туристичної галузі країни.....	167
Сем'яничук П.М.	Роль публічного управління в оцінюванні внутрішнього туристичного потенціалу.....	169
Фасолько Т.М.	Модель публічного управління у туристичній галузі.....	171
Іванова О.В.	Особливості державного регулювання розвитку туристичної галузі.....	173
Пиріжок Ю.Л.	Поняття «фандрайзинг» в туристичній діяльності.....	174
Давидчук А.Д.	Державна політика у сфері культури як вагома передумова розвитку культурно-пізнавального туризму в Україні.....	176
Кукуруза М.М.	Перспективи застосування механізмів державно-правового партнерства у рекреаційно-туристичній сфері.....	179
Матвєєва І.Ю.	Синергетичні переваги туристичного кластера.....	182
Мельничук М.С.	Законодавчий інструментарій публічного управління у розвитку внутрішнього туризму в Україні.....	185
Худицька В.О.	Адміністративний інструментарій публічного управління у розвитку внутрішнього туризму в Україні.....	187
Яворська А.К.	Мотивування працівників туристичної організації в сучасних умовах.....	188

Каденко Оксана Олегівна,
адвокатка, членкиня Ради адвокатів України, заслужена юристка України

ДО ПИТАННЯ НОВИХ СТАНДАРТІВ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ВЕДЕННЯ ЄДИНОГО РЕЄСТРУ АДВОКАТІВ УКРАЇНИ

Єдиний реєстр адвокатів України (далі – ЄРАУ) – це електронна база даних, яка містить відомості про чисельність і персональний склад адвокатів України, адвокатів іноземних держав, які відповідно до Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» набули права на зайняття адвокатською діяльністю, та про обрані адвокатами організаційні форми адвокатської діяльності. Рада адвокатів України забезпечує ведення ЄРАУ, координує діяльність, здійснює організаційне, методичне, інформаційне забезпечення рад адвокатів регіонів щодо внесення ними відомостей до ЄРАУ та надання витягів з нього. Внесення відомостей до ЄРАУ здійснюється радами адвокатів регіонів та Радою адвокатів України [1].

ЄРАУ було створено на виконання Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» 16.01.2013 року [2]. Оскільки адвокатура є незалежною від держави, а органи, на які покладастся ведення ЄРАУ є органами адвокатського самоврядування [3], створення та ведення реєстру адвокатів здійснюється на засадах саморегулювання та самофінансування.

18.11.2021 року було прийнято Закон України «Про публічні електронні реєстри» [4], який визначив нові стандарти публічного управління в сфері ведення публічних реєстрів, в тому числі й самоврядних професійних організацій.

Зокрема, цим законом визначено, що сфера його дії поширюється на відносини, що виникають під час створення, ведення, взаємодії, адміністрування ЄРАУ з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» (ст. 1). Також встановлено, що виключно ним визначаються законодавчі засади створення, ведення, модифікації, перетворення, припинення та адміністрування Реєстру реєстрів, частиною якого має стати ЄРАУ (п. 3 ч. 2 ст. 4); технічні вимоги до реєстрів встановлюються міжнародними, європейськими, міждержавними стандартами (за умови обов'язковості цих положень для суб'єктів правових відносин в Україні), національними стандартами, кодексами усталеної практики, технічними умовами та іншими нормативними документами технічного характеру (ч. 4 ст. 4).

Статтею 3 вказаного закону визначено нові для практики адміністрування ЄРАУ принципи. Зокрема, визначено, що діяльність у сфері публічних електронних реєстрів базується, крім іншого, на принципах: обов'язкового інформування правоволодільца про запити будь-яких осіб щодо інформації про нього та належні йому майно, майнові, правові та інші спеціальні статуси, а також про збирання, оброблення, внесення такої інформації до відповідних реєстрів, її зміну та видалення, крім випадків, передбачених законом; впровадження найбільш досконалих та ефективних технічних та технологічних заходів для забезпечення ведення реєстрів; забезпечення ретроспективного доступу до реєстрових даних; гарантування безстрокового збереження реєстрових даних тощо (п. 12, 17, 18, 19 ч. 3 ст. 3).

Інакше визначено й стандарти публічного управління в контексті повноважень органів державної влади: Кабінет Міністрів України отримав визначальні повноваження щодо визначення порядку ведення всіх реєстрів, включно з ЄРАУ (ст.ст. 10, 18, 26, 36, 43). Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізовує державну політику у сфері розвитку національних електронних інформаційних ресурсів та інтероперабельності отримав можливість здійснювати нормативно-правове регулювання в

сфері функціонування СРАУ, приймати обов'язкові для адвокатури рішення з питань електронної інформаційної взаємодії, а також здійснювати контроль за Національною асоціацією адвокатів України, як за держателем СРАУ, у визначеній сфері (ст. 11). Аналогічні широкі повноваження отримав й центральний орган виконавчої влади, що забезпечує державну політику у сферах кіберзахисту і захисту інформації: здійснювати контроль за дотриманням законодавства при веденні СРАУ, приймати обов'язкові для виконання рішення, організовувати роботу з підготовки та підвищення кваліфікації представників НААУ, які здійснюють дії з СРАУ, тощо (ст. 12). Особливого занепокоєння викликає те, що значна частина повноважень Ради адвокатів України (Національної асоціації адвокатів України) як держателя СРАУ передані Міністерству юстиції України. До таких повноважень міністерства віднесено, наприклад, нормативно-правове регулювання ведення СРАУ, роз'яснення законодавства в цій частині, контроль за порядком ведення СРАУ та ін. (ст. 13) [4].

Вважаємо, що прийнятий закон створює модель надмірного державного регулювання правовідносин, пов'язаних з веденням СРАУ, а також вводить систему нових стандартів публічного управління, за якої органи державної влади отримують нормативно визначені інструменти впливу на порядок ведення реєстру адвокатів з невизначеним обсягом доступу до його відомостей та можливістю користування ними. При цьому, нові стандарти публічного управління у сфері ведення СРАУ протирічать проголошеній у Конституції України незалежності адвокатури, створюють для держави спосіб впливу на адвокатуру й закладають механізм контролю за здійсненням адвокатської діяльності.

Подальше законодавче регулювання та наукова розробка означеної сфери потребують вирішення питань щодо конкуренції норм законів України «Про публічний електронний реєстр» та «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» при регулюванні одних і тих самих правовідносин; адекватних механізмів реалізації обов'язкового інформування правозахисників про запити будь-яких осіб щодо інформації про нього та належні йому майно, майнові, правові та інші спеціальні статуси; обґрунтованості віднесення адвокатури до сфери діяльності Міністерства юстиції України, а також до саморегулювальної, а не самоврядної організації; доцільності віднесення адвокатури до суб'єкта з делегованими державними повноваженнями; меж здійснення контролю центральними органами виконавчої влади та прийняття ними обов'язкових для адвокатури рішень при веденні СРАУ в контексті збереження незалежності адвокатури від держави; правової визначеності діяльності публічних реєстраторів, як осіб, які відповідають уніфікованим вимогам, встановленим державою, отримують доступ до діяльності за уніфікованими правилами, є самостійними в прийнятті рішень та фінансуються з джерел, не притаманних самоврядній організації, тощо.

Література:

1. Порядок ведення Єдиного реєстру адвокатів України, затверджений рішенням Ради адвокатів України від 17.12.2012 року № 26. URL: https://unba.org.ua/assets/uploads/legislation/poryadki/2021-07-03-poryadki-50_60f5371428bd0.pdf (дата звернення: 31.01.2022).
2. Єдиний реєстр адвокатів України (заголовок з екрану). URL: <https://erau.unba.org.ua/> (дата звернення: 31.01.2022).
3. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 року № 5076-VI // Голос України. 2012. №№ 148-149.
4. Про публічний електронний реєстр: Закон України від 18.11.2021 року № 1907-IX // Голос України. 2021. № 236 від 14.12.2021.

